

כל שעה פרק שני פמחים

ב

עין משפט
נור מזוהה

לעוזו רשיי
הומוייד. לגמוא על ידי
שאפה.
מייד ביטאה. ים המלח.

בש פירור. מנהן חמץ של נבד שער עלי הפסה מורה כר. הוספה ישראל וגוי השעה אבן בפסחון חמץ ביד שיראל ריה זה מורה לכדי ואנו במננה וחזר קורבן מנוח חזר הפסה ובלבד שלא עירם עלי רון לו במננה גמורה רושאי ישראל לומר נילס למלניל ליס מס דע"ז סיינו יס וווקי לא בטהר נארום ועל ידי סקיקא לאכו בע"ז (מפל) צוקן וולס לומ יי סמס למינו לנו מסק רליה כל' נילן לדג מאי סקיקס בטהר נארום נ מגלה נמתקים ון למליין סמס:
לבי

ה' מילא: אפס פניו. ז' צמיגג גמלוד ממן ואריו יודע כל' מו מטל פלוי לי יקודה ליטיס צכלו: וחמץ ליבן חור רב' יהודה ורנו דין אחר נותר ישנו בבל תותירו וחמץ בבל תותיר מה נותר בשרפפה אף חמץ בשרפפה אמרו לאש תלויה והמתאות העופ הבא על הספק לדבריך יוכיחו שהן בכל תותיר שanon אומרים בשרפפה ואתה אומר בקבורה שתק' ר' יהודה אמר רב יוסף היינו דאמרין איןיש כפא דחטא נגרא בגונה נשדרוף חרදלא⁽⁶⁾ (אמר אבוי) סדנא בסドני יתיב מדול' דידה משתלים רכא אמר גירא בגיןו מקטיל מהויל' דידה משתלים: וחכ'א למperf וורה וכ'ו': איבעיא להו היכי קאמער למperf וורה לרוח ומperf ומטיל לים או דילמא למperf וורה לרוח אבל מטיל לים בענינה⁽⁵⁾ ותנן נמי גבי ע'ז כי האי גונוא ר' יוסי אומר ישוחק וורה לרוח או מטיל לים ואיבעיא להו היכי קאמער שוחק וורה לרוח ושוחק ומטיל לים בענינה אמר רב' רבה מסתברא ע'ז דלים המלה קא אולא לא בעי שחיקה חמץ דלשאך נהרות קואיל בעי פירור אל' ר' יוסי: אדרבה איפכא מסתברא ע'ז דלא מミסה בעי שחיקה חמץ דמים לא בעי פירור תניא כוותיה דרב' יוסוף היה מהלך במדבר שוחק וורה לרוח היה מהלך במדבר פperf וורה לרוח היה מהלך בספינה perf ומטיל לים תניא כוותיה דרב' יוסוף היה מהלך במדבר שוחק וורה לרוח היה מהלך בספינה שוחק ומטיל לים שחיקה קשיא לרבה לא קשיא הא לים יוסוף שחיקה לרבה לא קשיא הא לים המלח הא לשאר נהרות פירור לר' יוסוף לא קשיא הא בחוטי הא בנחמא: מתני⁽⁶⁾ חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל אסרו בהנאה שנאמר לא יראה לך שאור: גמ' מני מתניתין לא רב' יהודה ולא רב' שמעון ולא רב' יוסי הגलלי מאוי היא רתניא חמץ בין לפני ומנו בין לאחר ומנו עבר עליו בלאו וכרת דברי רב' יהודה